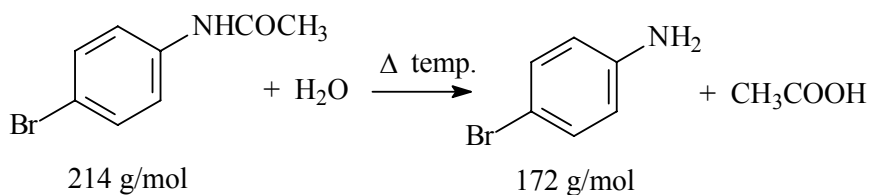

11. p-BROMOANILINA

Do kolby okrągłodennej o pojemności 250 cm³, zaopatrzonej w chłodnicę zwrotną, wprowadzono 21,4 g (0,1 mola) p-bromoacetanilidu i 40 cm³ etanolu. Następnie ogrzewano mieszaninę reakcyjną na wrzącej łaźni wodnej do rozpuszczenia osadu, po czym u wylotu chłodnicy zwrotnej zamontowano wkraplacz z wyrównaniem ciśnień, w którym umieszczono 27 cm³ stężonego kwasu solnego. W ciągu 40 minut do mieszaniny reakcyjnej dodano (małymi porcjami) kwas solny, utrzymując zawartość kolby we wrzeniu. Następnie do mieszaniny reakcyjnej dodano 150 cm³ wody, ochłodzono i poddano destylacji, zbierając około 120 cm³ destylatu, który zawierał octan etylu, etanol i wodę. Pozostały w kolbie roztwór zawierający chlorowodorek p-bromoaniliny (po ochłodzeniu) przeniesiono do 120 cm³ mieszaniny wody z lodem. Energicznie mieszając, dodano 5% roztwór wodny wodorotlenku sodu do uzyskania odczynu zasadowego. Produkt wydziela się początkowo w postaci oleju, który wkrótce krzepnie. Osad odsączono pod zmniejszonym ciśnieniem, przemyto wodą i wysuszono na powietrzu. Otrzymany produkt topi się w temperaturze 64-68°C.

Przepis preparatywny powstał w oparciu o:

A. I. Vogel, *Preparatyka organiczna*, WNT Warszawa 2006, s. 883.